

Què diuen sobre l'estigma les i els professionals dels serveis de drogues?

1. Com a professional com t'has descobert reproduint l'estigma o quins estigmes has observat en els teus cercles de treball?

- Confiant poc en la seva paraula, en l'aspecte.
- Menyspreant la seva capacitat de resoldre conflictes.
- Sovint ens referim als nostres usuaris com "ells", una manera de diferenciar "nosaltres" i "ells".
- A vegades es dóna per suposat que la persona que consumeix drogues s'ha despreocupat totalment dels fills, sobretot en consumidoros dones. Sovint creem l'estigma de "mala mare" o "mal pare".
- A vegades tractem a la persona consumidora com a persona poc intel·ligent i infantilitzem el tracte i el pla de treball.
- Sovint els professionals decidim en nom de l'usuari/a, no donem veu ni poder de decisió a la persona.
- A vegades perdo la noció que són persones que necessiten ajuda i tendeixo a jutjar-los/les.
- No partir de la realitat del pacient, queriendo imponer mi criterio.

2. En quins serveis o àrees, tant de salut com de serveis socials, creus que es veu més reproduït l'estigma per part dels equips professionals?

- Crec que en tots dos per igual. Si he de triar a un, crec que em quedaria amb serveis socials.
- El de la Salut.
- La majoria, en general penso que hi ha una normalització de l'etiquetatge i diagnòstic discapacitant cap a les persones que pateixen relacions conflictives amb l'ús de drogues.
- A l'àrea judicial.
- Dins l'àrea sanitària i de serveis socials crec que tots, de forma inconscient, tenim estigmes però també hi ha un esforç per donar un tracte igual i vèncer aquests estigmes. No crec que hi hagi un àrea que tingui més que l'altre.
- Crec que en tots en general, tant en recursos com a la societat, encara queda molta feina per fer...
- En la assistència sanitària.

3. Quines conseqüències pot tenir en les persones usuàries?

- En la relació amb el professional i la seva intervenció.
- Empitjorament de l'atenció, invisibilització dels problemes.
- Crec que etiquetar genera sentències sobre persones que al final reproduïxen conductes a causa de la mirada del context (l'anomenat efecte Pigmalión). També opino que patologitza conductes que potser no ho són.
- Tancament en si mateixos.
- Desconfiança cap al professional.
- Empitjorament de la seva situació.
- Molt negativa, ja que les fa sentir diferents (en negatiu) sentir-se vulnerable, menyspreades, culpabilitat, entre moltes més.
- Que no assistan a los servicios normalizados.

4. L'estigma de les dependències es "creua" amb altres estigmes com VIH, presó, gènere, sense-llar, immigració... Algun altre?

- Família desestructurada.
- Classe social.
- Salut mental
- En los tratamientos sustitutivos Opiaceos (metadona, Buprenorfina, heroína).

5. Quin creus que és l'impacte de gènere en l'estigma?

- En la dona hi ha una doble, primer pel fet de ser dona i segon perquè a ella se li qüestionen moltes més coses que a l'home no se li qüestionen.
- A les dones (encara més si són mares) se les jutge més durament pel seu consum.
- Des de el l'àmbit professional opino que genera plans de treball que no responen a les necessitats reals de l'usuari.
- En l'àmbit social de l'estigmatitzat crec que marginalitat, culpa i ostracisme.
- Es continua "castigant" més a la dona que a l'home, sobretot si hi ha una falta de responsabilitat en les tasques de la llar i amb els fills.
- El estigma está más pronunciado en el sexo femenino, por su naturaleza.

6. Si tens alguna altra proposta de pregunta o reflexió ens la indiques:

- El estigma también se auto-crea y se padece por la falta de auto-estima.